Odvolanie podané 13. mája 2016: Binca Seafoods GmbH proti uzneseniu Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 11. marca 2016 vo veci T-94/15, Binca Seafoods GmbH/Európska komisia

(Vec C-268/16 P)

(2016/C 279/22)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Binca Seafoods GmbH (v zastúpení: H. Schmidt, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje

— zrušiť uznesenie Všeobecného súdu z 11. marca 2016 vo veci T-94/15 a

— zrušiť vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 1358/2014 z 18. decembra 2014, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 889/2008, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá implementácie nariadenia Rady (ES) č. 834/2007, pokiaľ ide o pôvod živočíchov z ekologickej akvakultúry, chovné postupy v akvakultúre, krmivo pre živočíchy z ekologickej akvakultúry a produkty a látky povolené na používanie v ekologickej akvakultúre ([1]).

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolanie sa týka zrušenia uznesenia Všeobecného súdu z 11. marca 2016 vo veci T-94/15, ktorým sa zamietla žaloba o neplatnosť, ktorú žalobkyňa podala proti vykonávaciemu nariadeniu Komisie (EÚ) č. 1358/2014 z 18. decembra 2014, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 889/2008, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá implementácie nariadenia Rady (ES) č. 834/2007, pokiaľ ide o pôvod živočíchov z ekologickej akvakultúry, chovné postupy v akvakultúre, krmivo pre živočíchy z ekologickej akvakultúry a produkty a látky povolené na používanie v ekologickej akvakultúre, z dôvodu jej neprípustnosti, v spojení s návrhom na zrušenie tohto nariadenia.

Odvolateľka namieta porušenie svojich základných práv, ktoré jej vyplývajú z kapitoly VI článku 47 Charty základných práv Európskej únie. Žaloba na neplatnosť je podľa primárneho práva Európskej únie zásade prípustná. Účelom základného práva zakotveného v článku 47 prvej vete je to, že prípustnú právnu ochranu možno v zásade účinne využiť. Uznesenie Všeobecného súdu porušuje právo odvolateľky na účinnú právnu ochranu v zmysle účinného právneho prostriedku pred súdom zakotveného v článku 47 prvej vete Charty.

Odvolateľka namieta porušenie svojho základného práva, ktoré jej vyplýva z článku 47 druhej vety Charty, pretože ide o zásah do jej základného práva, ktoré spočíva v zákaze diskriminácie podľa článku 21, a do jej základného práva, ktoré spočíva v zaručení slobody podnikania podľa článku 16, pričom so žalobou, ktorú podala, sa nenakladá ako s účinným právnym prostriedkom. Všeobecný súd podal nesprávny výklad účelu jej žaloby, ktorým bola ochrana konkurencie, a nie získanie predĺženého prechodného obdobia, čo nebolo účelom jej žaloby na neplatnosť.

Odvolateľka tvrdí, že je diskriminovaná z toho dôvodu, že je dodávateľkou produktov akvakultúry vietnamského pangasia na rozdiel od dodávateľov živočíchov z akvakultúry, najmä dodávateľov z Európskej únie, ktorým sa napadnutým nariadením predĺžilo prechodné obdobie aj po skončení roku 2015, zatiaľ čo prechodné obdobie týkajúce sa pangasia uplynulo ku koncu uvedeného roka.

Odvolateľka tvrdí, že jej konkurenti tak môžu ponúkať svoje výrobky s označením „Bio“, a to len vďaka svojvoľnému prednostnému zaobchádzaniu, zatiaľ čo odvolateľke to bolo zakázané. Tvrdí, že konkurentom sa poskytla neoprávnená konkurenčná výhoda, keďže aj napriek tomu, že ani oni nespĺňajú všetky požiadavky práva Únie v danej oblasti, môžu využívať právo na označovanie svojich produktov označením „Bio“. Odvolateľka sa domáha rovného zaobchádzania zo strany normotvorcu Únie.

Odvolateľka namieta porušenie všeobecnej zásady rovného zaobchádzania, ktorá je stanovená v článku 20 Charty základných práv a zákazu diskriminácie v zmysle článku 21. Namieta tiež porušenie základného práva, ktoré jej patrí na základe článku 16 Charty základných práv, konkrétne zaručenia slobody podnikania.

(1) Ú. v. EÚ L 365, s. 97.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Španielsko) 13. mája 2016 – Elena Barba Giménez/Francisca Carrión Lozano

(Vec C-269/16)

(2016/C 279/23)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Elena Barba Giménez

Žalovaná: Francisca Carrión Lozano

Prejudiciálne otázky

1. Vzťahujú sa článok 6 ods. 1 písm. d) a článok 7 ods. 2 smernice 2005/29/ES (1) na prípady, v ktorých sú sadzby podnikateľa upravené právnym predpisom? V prípade kladnej odpovede na uvedenú otázku, má sa smernica 2005/29/ES vykladať takým spôsobom, že jej odporuje právna úprava, aká sa nachádza v článku 36 zákona 1/1996, ktorý stanovuje povinnosť uplatniť zákonom stanovené pravidlá týkajúce sa sadzieb napriek tomu, že podnikateľ v súvislosti s výpočtom ceny svojich služieb uplatňuje praktiky spočívajúce v opomenutí alebo klamlivé praktiky?

2. Má sa článok 101 ZFEÚ vykladať takým spôsobom, že bráni právnej úprave, aká je stanovená v článku 36 zákona 1/1996, podľa ktorého sa odmena advokátov, ktorí poskytujú služby v rámci systému bezplatnej právnej pomoci, v prípade, ak sa vyhovie žalobe, určí podľa sadzobníka odmien predtým schváleného advokátmi bez toho, aby sa orgány členského štátu mohli odchýliť od tohto sadzobníka?

   Spĺňa uvedená právna úprava požiadavky nevyhnutnosti a primeranosti spomenuté v článku 15 ods. 3 smernice 2006/123/ES (2)?

3. Má sa článok 47 Charty základných práv Európskej únie vykladať takým spôsobom, že bráni právnej úprave, akú predstavuje článok 36 zákona 1/1996, ktorý stanovuje, že osoba s nárokom na bezplatnú právnu pomoc je v prípade, ak súd vyhovie podanej žalobe bez toho, aby uložil niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania, povinná zaplatiť advokátovi jeho odmenu v súlade so sadzobníkom schváleným stavovskou organizáciou, ktorá je vyššia ako 50 % ročnej výšky dávky sociálneho zabezpečenia?

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 2005, s. 22).

(2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. Decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36).